

[Finansministeren.]

rende, om den samlede beskatning til stat og kommune er progressiv. Den væsentligste årsag til, at kommuneskatten i dag er forskellig i de forskellige kommuner, er som bekendt, at indkomstfordelingen varierer fra den ene kommune til den anden.

Hvis man gør kommuneskatten progressiv, vil resultatet imidlertid blive, at skatteforskellene fra kommune til kommune forøges; i så fald må der enten træffes yderligere foranstaltninger til udligning af forskellene i kommuneskatten, eller også må man affinde sig med, at en skatteyder slipper billigere i skat end nu, alene fordi han bor i en kommune, hvor der er forholdsvist mange skatteydere med større indkomster. Jeg tror derfor ikke, det er nogen god idé at gøre kommuneskatten progressiv; progressionen bør efter min mening ligge på statsskatten.

Som jeg allerede har nævnt, har skattefradragsreglen en række uheldige virkninger, og dette erkendes vel efterhånden også af de fleste af dens tilhængere. Der er næppe tvivl om, at den specielle danske skattefradragsregel er medvirkende til, at indkomstskatten bliver særlig tyngende for mellemindtægterne, og vi ved jo alle, at den giver os nogle helt urimelige marginalskatter, der virker stærkt irriterende for mange skatteydere. Striden har hidtil stået om, hvorvidt man simpelt hen skal afskaffe skattefradragsretten, eller om man skal prøve at finde andre midler til at afbøde ulemperne. Regeringen har jo for nylig i tinget fremsat forslag om kildeskat. Efter dette forslag bevares skattefradragsreglen, men forslaget er samtidig udformet således, at en række af ulemperne ved den nuværende form for skattefradrag afbødes. Her er altså en mulighed for at komme de værste ulemper til livs — bl. a. ved en væsentlig reduktion af marginalskatterne — og dermed skabe en ordning, der navnlig for lønmodtagerne er betydeligt bedre end den nuværende ordning.

Det ville i øvrigt heller ikke efter min opfattelse være forsvarligt at afskaffe skattefradragsreglen fra skatteåret 1967-68, når der ikke samtidig kan tages stilling til alle de andre ændringer i indkomstbeskatningen, som nødvendigvis må gennemføres i denne forbindelse.

Men hvis det ønskes, vil jeg naturligvis gerne medvirke til, at de problemer, som forslaget rejser, belyses og belyses grundigt under en udvalgsbehandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Må jeg takke for den højtærede finansministers udtalelser og den udviste forståelse for denne sags principielle vigtighed.

Vi er meget vel fra vor side klar over, at skattefradragsretten ikke kan afskaffes med et pennestrøg, og vi har da også i bemærkningerne til lovforslaget udførligt gjort rede for, hvilke lovområder det bliver nødvendigt at træffe ændringer på.

Jeg skal også gerne medgive den højtærede finansminister, at den omregning fra de nugældende skalaer — eller rettere skalaerne, der gjaldt for skatteåret 1963-64 — til ligevægtsskatter ikke helt giver udtryk for, hvad man kan nøjes med, hvis man skal have samme skattebeløb ind; men det er nu den måde, man må gøre det på for at kunne sammenligne, og de korrektioner, der bliver nødvendige, er ikke så overvældende store, at de ødelægger noget som helst i forslagets hovedtanke.

Det har ikke været forslagsstillernes mening at tage stilling til, om kommuneskatterne skal være progressive; jeg er fuldstændig enig med den højtærede finansminister i, at det afgørende er, hvordan progressionen af den samlede beskatning er, og når man først erkender det, ja, så står man jo helt frit over for, hvor man vil lægge progressionen: på kommuneskatterne, på statskatterne eller på begge skattearter. Jeg vil nu tro, uden at jeg vil sige, at jeg er fuldstændig sikker på det, at det måske ville være praktisk at gøre kommuneskatterne fuldstændig proportionale og så indrette statsskatterne i overensstemmelse dermed, efter hvad man nu mener må være en fornuftig progression.

Jeg kan ikke se, at de ting, man har gjort eller foreslået for at afbøde de uheldige virkninger ved skattefradragsreglen, har overflødiggjort vort forslag. Der er jo gjort forskellige ting. Merindkomstskattefradraget har jo været en overvældende nødvendighed på grund af de høje marginalskatter. Man er endvidere gået temmelig langt i retning af at indføre proportionalskatter på visse stræk. Endvidere har det forslag, der fore-